

"Evet, Bediüzzaman nâdire-i hilkattır..." Bunu nasıl anlamak gerekir? Üstad mütevazılıkta zirve iken, burası Külliyyat'a nasıl girmiş?

"**Bediüzzaman**" ile "**nadire-i hilkat**" tabirleri birbirine yakın manalar ifade etmektedir. Bu gibi unvanlar genelde "*çağının hakimi, çağının âlimi, çağının müceddidi, çağının benzersizi*" anlamlarına geliyor ki bu gibi iltifatlar bütün büyük evliya ve müceddidler için sarf edilmiştir.

Yoksa bu gibi unvanlar *-haşa-* mutlak bir şekilde söylenmiyorlar. Şayet mutlak olarak söylenmiş olsalar, o zaman peygamberlerden de üstün olması iktiza eder ki, bunun butlanı zahirdir. Buna benzer bir çok ifadeler takriz olarak Risale-i Nur'da geçmektedir. **Mesela:**

"Evet, Said Nursî, Cenab-ı Hakkın mâhiyet-i insaniyede derc ettiği hadsiz envâ-ı kemâlâtın hepsinde en ileri ve en mükemmeldir..."(1)

Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi, bu gibi ifadeler Üstad Hazretlerine ait olmayıp talebelerinin kaleme aldığı bir hüsn-ü şehadet ve bir takrizdir. Hakiki kemal başkalarının şehadeti ile sabit olan kemaldır.

["Konferans"](#) Üstad Hazretlerinin tasdiki ile Külliyyat'a dahil edilmiştir.

(1) bk. [Tarihçe-i Hayat, Emirdağı Hayatı.](#)